Апаке, кечир

Балалуумун, дале өзүңө баламын,
Жүрсөң керек бир бурчунда санаанын.
Ак сүтүңдү акта албай жашоодо,
Бул чындыкты анан кантип танайын.
Кайырма:
Кыдырып таппай издедим ааламды,
Кадырлап келем, карегим оо апамды.
Көтөрүп алап ажыга алпбаралбадым,
Апаке, кечир ак сүтүң эмген балаңды.
Чоңойттуңуз түйшүк тартып талыкпай,
Кудуретиң күндө чыкчу жарыктай.
Эмгегиңди кантип баалайм өмүнрдө,
Колдон келсе койгум келет карытпай.
Кайырма:
Таза кийдим, кирдетпедиң жакамды,
Эми түйдум жашоодогу катамды.
Бул жашоодо ыйыктардын, ыйыгы,
Тирүүсүндө сыйлайлычы апаны.
Кайырма: